

Una història valenciana

Una cercavila pacífica i festiva passeja la flama de la llengua. Dolçaines i tabals. Joves i no tan joves. Famílies. Sopar i concert a la fresca. De sobte, ultres. En un carreró. Protegits per la indiferència d'agents antiavalots. I comencen a escridassar. I a insultar. I amenaçar. La festa se suspèn. Però la cercavila continua. No volen caure en la provocació. Però els provocadors s'envalenteixen. I la policia espanyola que s'ho mira. Tensió. Nervis.

Una cercavila pacífica i festiva passeja la flama de la llengua. Dolçaines i tabals. Joves i no tan joves. Famílies. Sopar i concert a la fresca. De sobte, ultres. En un carreró. Protegits per la indiferència d'agents antiavalots. I comencen a escridassar. I a insultar. I amenaçar. La festa se suspèn. Però la cercavila continua. No volen caure en la provocació. Però els provocadors s'envalenteixen. I la policia espanyola que s'ho mira. Tensió. Nervis. I aleshores, pedres. Sobre les dolçaines i els tabals. Sobre els joves i no tan joves. Sobre les famílies. Una dona d'uns quaranta anys raja sang. Queda estesa a terra. És una regidora del Bloc d'un poble proper. Una pedrada li ha obert el cap. Els ultres s'inflen. Els ànims esclaten. No serà l'única agressió. Uns altres joves són amenaçats i perseguits pels carrers de la ciutat. Finalment, la policia identifica els ultres. Però res més. I tots cap a casa. Un any després, una jutgessa els [absol](#) i sobreseu el cas perquè, textualment, 'no se llegó a producir la perturbación del orden que tales preceptos castigan, tal y como demuestra la nula intervención policial en los hechos, pese a estar presente en todo momento en los mismos'. Un cas [ocorregut](#) a Gandia i que se suma a l'allau d'agressions que enguany ha tornat a situar el País Valencià al capdavant de la [violència ultra](#). Un exemple més de la vergonyosa impunitat que permet tupades, pintades, incendis, trets o bombes casolanes contra persones, casals, ateneus, llibreries o universitats. Però, mentrestant, els polítics que ens governen, i que amb la passivitat ho alimenten, denuncien aquests dies als quatre vents les terribles agressions polítiques i mediàtiques que, per quatre regalets de no res, diuen que sofreixen. Persecució, diu el president. Totalitarisme, diu l'alcalde. Quina barra. I quin fàstic.

29 juliol 2009

Una notícia de VilaWeb.com
Edició GENERAL
<http://www.vilaweb.cat>
[Enllaç permanent](#)